



การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความเหนื่อยหน่ายในการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

The Confirmatory Factor Analysis of the Study Burnout of Northeastern Rajabhat University Students

ธราเทพ เตมีรักษ์¹, บุญส่ง วงศ์คำ², สุจิตรา แบบประเสริฐ³ และสรินดา อุคำ⁴

Tharathep Tameruk¹, Boonsong Wongkhum², Suchitra Babprasert³ and Sarinda Ukam⁴

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร^{1,2,3,4,5}

Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University^{1,2,3,4,5}

Corresponding author, E-mail: t0824554953@gmail.com¹, Prayathum267@gmail.com², suchitra@snru.ac.th³, sarinda-gay@hotmail.com⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 800 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ตามองค์ประกอบรวมทั้งสิ้น จำนวน 36 ข้อ มีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .29 ถึง .63 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่าโมเดลองค์ประกอบความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดล $\chi^2=603.18$, $p\text{-value}=0.68$, $df=449$, $\chi^2/df=1.34$, $RMSEA=0.02$, $GFI=0.95$, $AGFI=0.92$ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.96 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความภูมิใจองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74 2) ด้านภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.85 3) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.91 4) ด้านหลักสูตรมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.90 5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.96 6) ด้านแรงจูงใจภายในตนเอง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 7) ด้านความท้าทายในการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.88 และ 8) ด้านความกังวล กลัวผิดพลาด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.92

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบ; ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน



ABSTRACT

The purpose of this research were to test the consistent of the measurement model with confirmatory factor model with the empirical data of Northeastern Rajabhat University students. The sample group was 800 Northeastern Rajabhat University students by randomly Multi-Stage Random Sampling in academic year 2020. The research tool was rating scale questionnaire. The questionnaire consisted of 8 parts which related to the Confirmatory Factor, so they were 36 questions in total. The questionnaire contained Index of item objective congruence: IOC between 0.80-1.00, discrimination ranged between .29 to .63 and the reliability of .88. The confirmatory factor was analyzed by statistical package program.

The developed model of Study Burnout of Northeastern Rajabhat University students has goodness-of-fit with the empirical data with the statistics as follows: $\chi^2 = 603.18$, $p\text{-value} = 0.68$, $df = 449$, $\chi^2/df = 1.34$, $RMSEA = 0.02$, $GFI = 0.95$, $AGFI = 0.92$. When the factor loadings were considered, it was found that the Learning Activity factor contained the most loading 0.96 with statistically significant at .01. The finding of confirmatory factor analysis revealed 8 factors consisting of 1) Organizational Pride loading of 0.74 2) Assignment loading of 0.85 3) Social Interaction loading of 0.91 4) Curriculum loading of 0.90 5) Learning Activity loading of 0.96 6) Inner Motivation loading of 0.95 7) Learning Challenges loading of 0.88 8) Worries and Fear of Failure loading of 0.92.

Keywords: The Confirmatory Factor Analysis, Study Burnout

บทนำ

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่รุนแรง แต่ละประเทศต้อง “ลงทุน” และสร้างสรรค์ “นวัตกรรม” ใหม่ขึ้น เพื่อเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ และรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวของประเทศอันจะช่วยให้ประเทศพ้นจากการถูกเอาเปรียบจากประเทศอื่น ๆ ดังนั้นการที่จะทำให้ประเทศเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนทรัพยากรมนุษย์เป็นอันดับแรก สำหรับประเทศไทยเมื่อพูดถึงการพัฒนาคนให้มีศักยภาพต่าง ๆ คงต้องนึกถึงระบบการศึกษาเป็นอันดับแรก แต่กลับพบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของไทยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมีมากมาย ถึงแม้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญทางการศึกษาของไทยต่างได้เสนอเพื่อการปฏิรูปการศึกษา แต่กลับพบว่าแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นสวนทางกัน (ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, 2562)

จากประสบการณ์การสอนระดับอุดมศึกษาของผู้วิจัยซึ่งได้พูดคุยสัมภาษณ์กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ยอมมาเรียน ไม่ต้องการการบ้านที่ได้รับมอบหมาย รู้สึกเหมือนตนเองถูกบังคับให้มาเรียน แต่ต้องจำยอมมานั่งเรียนด้วยเพราะบริบทสังคมไทยที่ยังเชื่อเรื่องเอกสารใบปริญญาสำคัญกว่าความรู้ทักษะความสามารถ นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลจากความคาดหวังของครอบครัวนักศึกษาส่วนใหญ่จึงมาเรียนด้วยความเหนื่อยหน่าย หรือบางรายอาจลาออกกลางคัน ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะศึกษาถึงสาเหตุของความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (Study Bumout) ของนักศึกษาว่าอะไรทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน เพราะเมื่อทราบสาเหตุที่เป็นคุณลักษณะทางจิตใจจากการประเมินตนเองของนักศึกษาแล้ว จะทำให้สามารถออกแบบวิธีแก้ไขได้อย่างตรงประเด็น

ทฤษฎีความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (Study Bumout) มีรากฐานแนวคิดมาจากทฤษฎีความเหนื่อยหน่ายของการทำงานในปี 1980 โดย Freedenberg นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน นิยามว่า Bumout เป็นอาการถอดใจ ท้อแท้ หรือไม่พอใจ ไม่ได้ผลตามที่คาดหวัง (Freedenberger, H.J. & Richelson, G., 1980) และต่อมาได้มีคือนำทฤษฎีนี้ศึกษาขยายความต่อจนเป็นที่รู้จักกันทั่วไป ในปี 1981 แนวคิดของความเหนื่อยหน่ายในการทำงานได้ขยายออกมาในหลายกลุ่มสาขา ซึ่งนอกจากความเหนื่อยหน่ายในการทำงานนั้นเป็นผลทางด้านลบกับพนักงานในการทำงานแล้ว ในมุมมองการเรียนความ

เหนื่อยหน่ายในการเรียนก็มีผลกับนักเรียน นักศึกษาเช่นเดียวกัน (Schaufeli, W.B., 2002)

การวิจัยในครั้งนี้ไม่ใช้การวัดระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษา แต่เป็นการศึกษาถึงสาเหตุซึ่งถือว่าปัจจัยใดที่ทำให้ให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายทางการเรียนว่ามีอะไรบ้าง และปัจจัยใดส่งผลมากที่สุดในรูปแบบโมเดลองค์ประกอบ ซึ่งข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบแต่ละด้านได้มาจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากผู้วิจัยมีแนวคิดว่าบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคอื่น ๆ ก็ย่อมมีความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการวิจัยเฉพาะพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งอาจมีตัวแปรบางตัวที่มีความเฉพาะของพื้นที่ บริบทสังคม วัฒนธรรม และอื่น ๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่าสาเหตุของความเหนื่อยหน่ายประกอบด้วย 1) ระดับภาระงานที่สูงเกินไป (Role Overload) โดยเป็นสาเหตุหลักอย่างหนึ่งที่เป็นผลทำให้เกิดความเหนื่อยหน่าย เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้รับภาระงานที่หนักจนเกินไปจากความคาดหวังของเขา 2) ขาดความสามารถการควบคุม (Control) ความเหนื่อยหน่ายอาจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดไม่สามารถมีอำนาจในการควบคุมงานของตนได้ หรือไม่มีความใด ๆ ในการแก้ไขปัญหาได้ 3) การได้รับรางวัลที่ไม่เหมาะสม (Reward) มีผลตอบแทนที่ไม่เหมาะสมกับสิ่งที่ลงแรงลงไป 4) ขาดการสื่อสาร สัมพันธ์กับสังคม (Community) เกิดจากความสัมพันธ์ทางด้านลบกับบุคคลรอบด้าน อาจจะเป็นเพื่อนร่วมงาน หัวหน้า ลูกค้า เกิดความรู้สึกที่ขัดแย้งระหว่างกัน 5) การขาดความยุติธรรม (Fairness) ในสภาพการทำงานหากบุคคลที่ไม่ได้รับความยุติธรรมในการทำงานแล้วความเหนื่อยหน่ายในงานจะเป็นผลต่อเนื่องที่เกิดขึ้นจากภาวะดังกล่าว 6) ค่านิยมที่ขัดแย้ง (Values) เมื่อค่านิยมในตัวบุคคล ไม่สอดคล้องกับค่านิยมในองค์กร 7) ลักษณะของงาน และหน้าที่ 8) ลักษณะขององค์กร และสถาบัน 9) ลักษณะส่วนบุคคล และ 10) แรงผลักดันสู่ความสำเร็จส่วนบุคคล (Personal Achievement Motivation) (Cordes, C.L. & Dougherty, T.W., 1993, Maslach, C. & Leiter, M.P., 1997, Kuittinen,



M. Merilainen, M., 2011, ปีรันธ ซินโฮติ, 2558) ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดข้างต้นเป็นพื้นฐานในการสร้างคำถามแบบสอบถาม

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์นักศึกษาสากลกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Explorative Factor Analysis: EFA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทำให้สามารถสกัดคำนิยาม และความหมายของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ว่าความเหนื่อยหน่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดที่ไม่อยากมาเรียน เมื่อเรียน เรียนอย่างไม่มีความสุข เรียนไม่รู้เรื่อง โดยมีสาเหตุจากสิ่งเร้าภายนอก หรือ ความต้องการภายในจิตใจที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของนักศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งสาเหตุออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) ความภูมิใจองค์กรสถาบัน (Organizational Pride Loading) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากค่านิยมที่ขัดแย้งไม่สอดคล้องกับสถาบัน ไม่เกิดความภาคภูมิใจในสถาบันที่ตนเองอยู่ รู้สึกไม่แน่ใจ ไม่เชื่อมั่นว่าสถาบันที่ตนเองอยู่ดีพอ ถูกบังคับ กดดัน จำยอมที่ต้องอยู่ในสถาบันหรือองค์กรด้วยเหตุผลแวดล้อม รู้สึกต่ำต้อยในองค์กรหรือสถาบัน จนทำให้รู้สึกไม่อยากมาเรียน 2) ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากการได้รับงานหรือการบ้านที่มีจำนวนมากเกินไปยากเกินไป ซับซ้อนเกินไป จำเจเกินไป หรืองานที่มีละเอียดประณีตที่ต้องได้รับการแก้ไขใหม่หลายครั้ง จนทำให้รู้สึกไม่อยากมาเรียน 3) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางด้านลบกับบุคคลรอบด้าน อาจจะเป็นเพื่อนอาจารย์ คนสนิทหรือครอบครัวเกิดความรู้สึกที่ขัดแย้งระหว่างกันจนทำให้รู้สึกไม่อยากมาเรียน 4) หลักสูตร (Curriculum) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากการออกแบบหลักสูตรที่ผู้เรียนรู้สึกไม่ตอบโต้หรือการใช้ชีวิตหลังสำเร็จการศึกษา ความไม่น่าสนใจ และมองไม่เห็นประโยชน์ของรายวิชาที่เรียน อันเป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ควบคุมได้ยาก รวมไปถึงความทันสมัยของรายวิชา และคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนที่ได้ออกแบบไว้ในหลักสูตร ทำให้นักศึกษารู้สึกไม่อยากมาเรียน 5) กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนออกแบบ ไม่ตอบสนองความสนใจของนักศึกษา หรืออาจเกิดจากการที่นักศึกษาต้องร่วมกลุ่ม

กับเพื่อน การทำงานนอกสถานที่ หรือการที่ต้องขอความร่วมมือจากผู้อื่นบ่อยครั้งเพื่อให้งานสำเร็จ ทำให้นักศึกษารู้สึกไม่อยากเรียน 6) แรงจูงใจภายในตนเอง (Inner Motivation) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากการได้รับผลตอบแทน รางวัล คะแนนเกรดเฉลี่ยที่น้อยกว่าที่ควรได้รับ การถูกเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น หรือความรู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรม จนทำให้นักศึกษาไม่อยากเรียน 7) ความท้าทายในการเรียนรู้ (Learning Challenges) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากการที่นักศึกษาได้ทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ที่ยากขึ้น และไม่เคยทำหรือควบคุมผลไม่ได้ การขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น การทำงานคนเดียว หรือการทำงานที่ยังไม่เคยทำ ทำให้นักศึกษาไม่อยากฝึกเริ่มต้นกับงานนั้นๆ จนทำให้นักศึกษาไม่อยากเรียน และ 8) ความกังวล กลัวผิดพลาด (Worries and Fear of Failure) หมายถึง สาเหตุที่เกิดจากความกลัวในสิ่งที่นักศึกษาคิดว่าตนเองทำผิดพลาดไม่สมบูรณ์ ไม่มีเวลาไต่ตรอง ไม่เข้าใจงานไม่เข้าใจคำสั่งได้อย่างชัดเจน รู้สึกว่างานไม่ดีและกลัว กังวลว่าจะถูกตำหนิ ลงโทษ หรือเกิดผลทางลบ หรือกลัวเสียชื่อเสียง เสียทรัพย์สินจากผลของการกระทำทำให้นักศึกษารู้สึกไม่อยากมาเรียน

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) ทำให้ผู้วิจัยได้องค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 องค์ประกอบ แต่ยังคงต้องการที่จะทราบว่าจะองค์ประกอบใดมีความสำคัญมากที่สุด จึงทำการศึกษาต่อด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ในงานวิจัยนี้ ซึ่งผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักศึกษา และตัวนักศึกษาเองเกิดความรู้ ความตระหนัก และเป็นแนวทางในการเสนอเพื่อปรับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

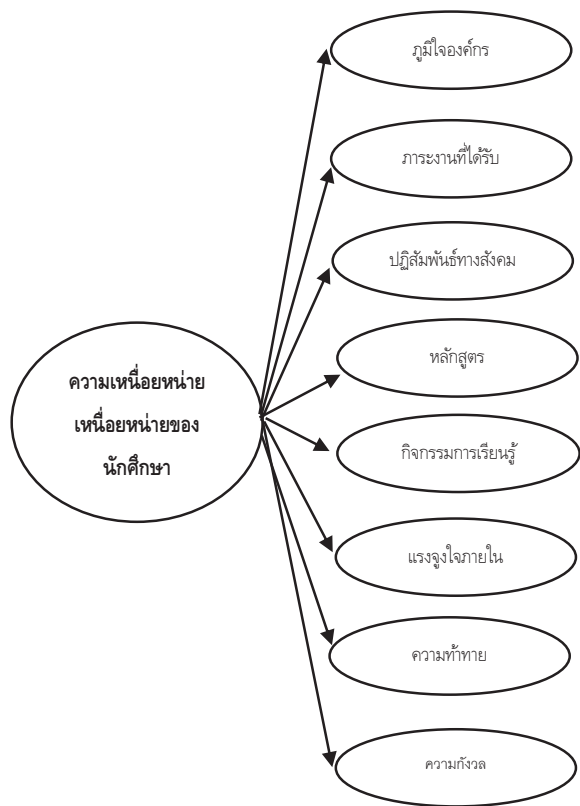
วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมุติฐานการวิจัย

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28,304 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2563)

ตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือสุ่มออกมาจากประชากรที่ศึกษา จำนวน 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (ประมาณค่า 5 ระดับ)

วิเคราะห์สถิติองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบนิยาม องค์ประกอบ และพัฒนาตัวบ่งชี้ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ซึ่งองค์ประกอบที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์นักศึกษาอาสาสมัครกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Explorative Factor Analysis: EFA) มาก่อนหน้านี้แล้ว จึงได้ดำเนินการวิจัยเพื่อยืนยันองค์ประกอบต่อไป ดังนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 12 มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 28,304 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2563)

ตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือปีการศึกษา 2563 จำนวน 800 คน โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 สุ่มได้ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏ และสุ่มคณะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสุ่มได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร คณะครุศาสตร์ 400 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คณะครุศาสตร์ 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยการจับสลาก ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากหลักของ Bentier และ Chou ที่ระบุว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต้องมีกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ (อัจรา ประเสริฐสิน, 2555) ในโมเดลทั้งนี้จำนวนค่าพารามิเตอร์ในโมเดลมีทั้งสิ้น 36 พารามิเตอร์ จึงควรใช้จำนวนตัวอย่าง 540 เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างจำนวน 800 คน



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) จำนวน 8 องค์ประกอบ นำไปวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Congruence: IOC) โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80 ถึง 1.00 จากนั้นนำไปวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 36 ข้อ ที่อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง .29 ถึง .63 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .88 จึงนำไปจัดพิมพ์เพื่อเป็นแบบเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยประสานกับมหาวิทยาลัย และคณะ ของมหาวิทยาลัย ทั้ง 2 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการขออนุญาตเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งได้รับการตอบแบบสอบถามจำนวน 800 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถาม 800 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ ลงรหัส ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และผู้วิจัยปรับโมเดลให้เป็นไปตามเกณฑ์ทางสถิติดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง และดัชนีเปรียบเทียบของโมเดล

ดัชนี	เกณฑ์	โมเดลที่วิเคราะห์
ค่าไค-สแควร์ χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	603.18
χ^2/df	ไม่เกิน 2.00	1.34
RMSEA	ไม่เกิน 0.05	0.02
GFI	ตั้งแต่ 0.95 ขึ้นไป	0.95
AGFI	ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.92

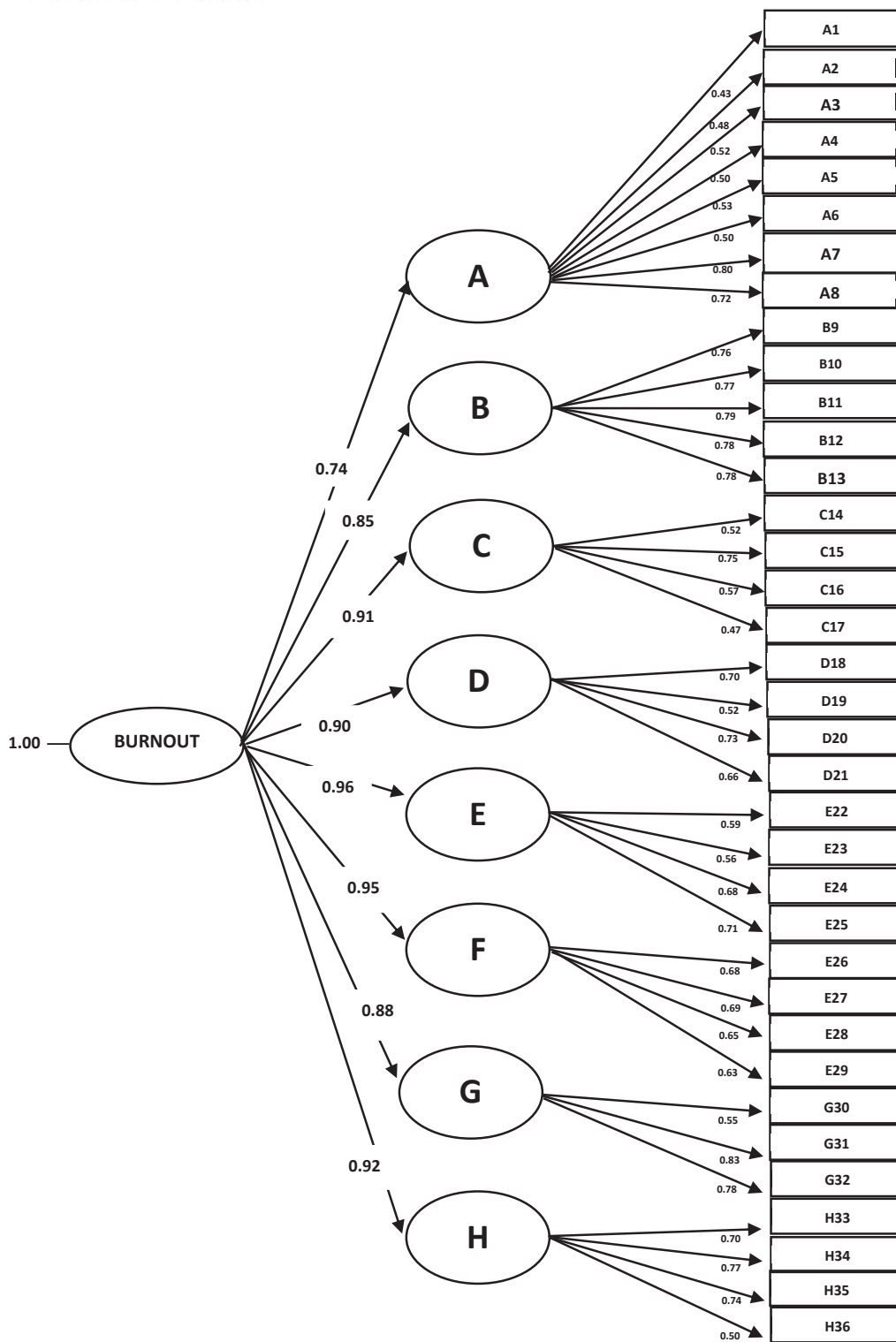
หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย.

โดย ยุทธ ไชยวรรณ. (2557). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าโมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดลพบว่าได้ค่า $\chi^2 = 603.18$, p-value = 0.68, df = 449, $\chi^2/df = 1.34$, RMSEA = 0.02, GFI = 0.95, AGFI = 0.92

ซึ่งโมเดลองค์ประกอบของความเหนียวหนำในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความภูมิใจองค์กร 2) ด้านภาระงานที่ได้รับ 3) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 4) ด้านหลักสูตร 5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 6) ด้านแรงจูงใจภายในตนเอง 7) ด้านความท้าทายในการเรียนรู้ และ 8) ด้านความกังวลกลัวผิดพลาด อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ทุกด้านโดย แสดงผลในภาพที่ 2



ภาพที่ 2 โมเดลสมมติฐานการวิจัยที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของความเหนื่อยหน่ายในการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ



จากภาพแสดงว่าโมเดลองค์ประกอบความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเจียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้น มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแตกต่างกันจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้เป็นตัวแปรที่สามารถวัดองค์ประกอบของแต่ละองค์ประกอบได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 8 ตัว ตามลำดับ ค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย จะเรียงองค์ประกอบได้ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักสูงที่สุดเท่ากับ 0.96 รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจภายในตนเอง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 ด้านความกังวลกลัวผิดพลาด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.92 ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.91 ด้านหลักสูตร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.90 ด้านความท้าทายในการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.88 ด้านภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.85 และน้อยที่สุดคือ ด้านความภูมิใจองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74

ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดขององค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (E) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.96 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ การบรรยายของอาจารย์ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (E25) การสอนของอาจารย์ที่ทำให้ทำกิจกรรมเยอะ ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (E24) การบ้านที่ต้องทำเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (E22) และกิจกรรมในรายวิชาที่ทำให้นักศึกษาต้องออกไปมีประสบการณ์ความรู้นอกมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (E23) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.71, 0.68, 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายในตนเอง (F) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่เมื่อเกรดในรายวิชาที่ได้ไม่เป็นตามที่หวัง ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน ในรายวิชาต่อไป (F27) เมื่ออาจารย์ให้ความสำคัญกับเพื่อนบางคน ในห้องเรียนมากกว่า ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (F26) การบ้านหรืองานที่มีคะแนนเต็ม น้อยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (F28) เมื่ออาจารย์เลือกปฏิบัติ ไม่มีความยุติธรรม ทำให้นักศึกษาเกิดความ

เหนื่อยหน่ายในการเรียน (F29) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.69, 0.68, 0.65 และ 0.63 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านความกังวลกลัวผิดพลาด (H) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.92 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่การบ้านหรืองานที่อาจารย์สั่งไม่ชัดเจนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (H34) การทำงานหรือการบ้าน ไม่เสร็จทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (H35) การทำงานหรือการบ้าน ที่มีเวลาให้น้อยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (H33) เพราะนักศึกษาไม่ค่อยมีเงิน จึงทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (H36) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.77, 0.74, 0.70 และ 0.50 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านสังคมรอบตัว (C) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.91 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาโดนอาจารย์ตำหนิจะทำให้ นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (C15) นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับคนในครอบครัวอาจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (C16) นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับเพื่อนอาจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (C14) นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับแฟนจะทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (C17) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.75, 0.57, 0.52 และ 0.47 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านหลักสูตร (D) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.90 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ รายวิชาที่เรียน ไม่น่าสนใจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (D20) การสอนที่ไม่ทันสมัยของอาจารย์ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (D18) วิชาเรียนที่นักศึกษาคิดว่า ไม่สามารถนำไปใช้ได้ เมื่อทำงานทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (D21) นักศึกษาคิดว่าความเหนื่อยหน่ายในการเรียนเกิดขึ้นจากภาวะของตนเอง มากกว่าสิ่งแวดล้อมภายนอก (D19) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73, 0.70, 0.66 และ 0.52 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านความท้าทายในการเรียนรู้ (G) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.88 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ การบ้านหรืองานที่นักศึกษาไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น การขอข้อมูล การเก็บข้อมูล ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (G31) การบ้านหรืองานที่นักศึกษาไม่เคยทำทำให้นัก

นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (G32) การบ้าน หรืองานที่ทำเป็นรายบุคคล ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (G30) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.83, 0.78, และ 0.55 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านการงานที่ได้รับมอบหมาย (B) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.85 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ภาระการบ้านที่ต้องแก่งานอาจารย์หลาย ๆ ครั้งทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (B11) ภาระการบ้านที่มีความละเอียดประณีตมาก ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (B12) ภาระการบ้านที่มีความซ้ำ จำเจ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (B13) ภาระการบ้านที่มีมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (B10) ภาระการบ้านที่มีความยากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (B9) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.79, 0.78, 0.78, 0.77 และ 0.76 ตามลำดับ และองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบด้านความภูมิใจในองค์กร (A) ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 2 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74 ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 8 ตัว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้สึกว่าเป็นผู้น้อยที่เป็น

นักศึกษามหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A7) ระบบการศึกษาแบบเช็คชื่อในห้องเรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A8) นักศึกษายังไม่แน่ใจว่าจะประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A5) ความรู้สึกไม่ภูมิใจในมหาวิทยาลัยที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A3) เพราะนักศึกษาถูกบังคับ กดดันให้เรียนในสาขาวิชาที่ให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A4) เพราะนักศึกษาไม่ชอบเรียนในสาขาวิชาที่เลือกเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A6) ความรู้สึกไม่ภูมิใจในสาขาที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A2) ความรู้สึกไม่ภูมิใจในคณะที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (A1) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.79, 0.78, 0.78, 0.77 และ 0.76 ตามลำดับซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง และอันดับที่สอง และภาพที่ 1 โมเดลสมมติฐานการวิจัยที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบลวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง และอันดับที่สอง

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง		b	S.E.	t	R ²	F.S.	e
องค์ประกอบที่ 1 ความภูมิใจองค์กร (A)							
A1	ความรู้สึกไม่ภูมิใจในคณะที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.43	(---)	(---)	0.19	0.01	0.81
A2	ความรู้สึกไม่ภูมิใจในสาขาที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.48	0.03	14.79**	0.23	-0.05	0.77
A3	ความรู้สึกไม่ภูมิใจในมหาวิทยาลัยที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.52	0.04	12.31**	0.27	0.12	0.72
A4	เพราะนักศึกษาถูกบังคับ กดดันให้เรียนในสาขาวิชาที่ให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.50	0.05	9.14**	0.25	0.05	0.75
A5	นักศึกษายังไม่แน่ใจว่าจะประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียนทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.53	0.05	9.95**	0.28	0.06	0.71
A6	เพราะนักศึกษาไม่ชอบเรียนในสาขาวิชาที่เลือกเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.50	0.05	10.12**	0.25	-0.02	0.74

(ต่อ)



ตารางที่ 2 (ต่อ)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง		b	S.E.	t	R ²	F.S.	e
A7	ความรู้สึกว่าเป็นผู้สอน ที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.80	0.09	9.11**	0.65	0.45	0.35
A8	ระบบการศึกษาแบบเรีคซื่อในห้องเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.72	0.08	8.69**	0.53	0.42	0.46
องค์ประกอบที่ 2 ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย (B)							
B9	ภาระการบ้านที่มีความยากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.76	(---)	(---)	0.58	0.10	0.42
B10	ภาระการบ้านที่มีมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.77	0.03	23.21**	0.06	0.20	0.40
B11	ภาระการบ้านที่ต้องแก้งานอาจารย์หลาย ๆ ครั้ง ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.79	0.04	20.30**	0.62	0.09	0.38
B12	ภาระการบ้านที่มีความละเอียดประณีตมาก ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.78	0.04	19.21**	0.61	0.18	0.39
B13	ภาระการบ้านที่มีความซ้ำ จำเจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.78	0.04	17.51**	0.61	0.8	0.39
องค์ประกอบที่ 3 สังคมรอบตัว (C)							
C14	นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับเพื่อน อาจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.52	(---)	(---)	0.27	0.15	0.73
C15	นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาโดนอาจารย์ตำหนิจะทำให้ นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.75	0.04	11.90**	0.56	0.34	0.43
C16	นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับคนในครอบครัวอาจ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.57	0.04	12.96**	0.33	0.18	0.35
C17	นักศึกษาคิดว่า หากนักศึกษาทะเลาะกับแฟนจะทำให้ นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.47	0.04	10.66**	0.23	0.13	0.75
องค์ประกอบที่ 4 หลักสูตร (D)							
D18	การสอนที่ไม่ทันสมัยของอาจารย์ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.70	(---)	(---)	0.49	0.20	0.51
D19	นักศึกษาคิดว่าความเหนื่อยหน่ายในการเรียนเกิดขึ้นจากภาวะของตนเอง มากกว่าสิ่งแวดล้อมภายนอก	0.52	0.05	11.39**	0.27	0.13	0.72
D20	รายวิชาที่เรียน ไม่น่าสนใจทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.73	0.04	16.50**	0.53	0.18	0.47

(ต่อ)



ตารางที่ 2 (ต่อ)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง		b	S.E.	t	R ²	F.S.	e
D21	วิชาเรียนที่นักศึกษาคิดว่าไม่สามารถนำไปใช้ได้ เมื่อทำงานทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.66	0.05	14.29**	0.49	0.14	0.56
องค์ประกอบที่ 5 กิจกรรมการเรียนการสอน (E)							
E22	การบ้านที่ต้องทำเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.59	(---)	(---)	0.35	0.08	0.64
E23	กิจกรรมในรายวิชาที่ให้นักศึกษาต้องออกไปมีประสบการณ์ความรู้นอกมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.56	0.04	13.12**	0.32	0.04	0.67
E24	การสอนของอาจารย์ที่ให้ทำกิจกรรมย่อย ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.68	0.05	14.22**	0.47	0.14	0.53
E25	การบรรยายของอาจารย์ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.71	0.05	13.39**	0.50	0.19	0.50
องค์ประกอบที่ 6 แรงจูงใจภายในตนเอง (F)							
F26	เมื่ออาจารย์ให้ความสำคัญกับเพื่อนบางคนมากกว่าทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.68	(---)	(---)	0.46	0.14	0.54
F27	เมื่อเกรดในรายวิชาที่ได้ไม่เป็นตามที่หวัง ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนในรายวิชาต่อไป	0.69	0.05	14.86**	0.47	0.12	0.53
F28	การบ้านหรืองานที่มีคะแนนเต็มน้อย ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.65	0.05	19.18**	0.42	0.10	0.57
F29	เมื่ออาจารย์เลือกปฏิบัติ ไม่มีความยุติธรรมทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.63	0.04	15.12**	0.41	0.10	0.58
องค์ประกอบที่ 7 ความท้าทายในการเรียนรู้ (G)							
G30	การบ้านหรืองานที่เป็นทำเป็นรายบุคคล ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.55	(---)	(---)	0.30	0.11	0.69
G31	การบ้านหรืองานที่นักศึกษาไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น การขอข้อมูล การเก็บข้อมูล ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.83	0.06	13.23**	0.70	0.39	0.30
G32	การบ้านหรืองานที่นักศึกษาไม่เคยทำทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.78	0.05	14.22**	0.60	0.27	0.30

(ต่อ)



ตารางที่ 2 (ต่อ)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง		b	S.E.	t	R ²	F.S.	e
องค์ประกอบที่ 8 ความกังวล กลัวผิดพลาด (H)							
H33	การทำงานหรือการบ้าน ที่มีเวลาให้น้อยทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.70	(---)	(---)	0.55	0.13	0.44
H34	การบ้านหรืองานที่อาจารย์สั่งไม่ชัดเจน ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.77	0.03	23.34**	0.61	0.32	0.38
H35	การทำงานหรือการบ้าน ไม่เสร็จ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.74	0.04	16.94**	0.55	0.19	0.45
H36	เพราะนักศึกษาไม่ค่อยมีเงิน จึงทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	0.50	0.04	11.33**	0.5	0.06	0.75
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง							
องค์ประกอบที่ 1 ความภูมิใจองค์กร (A)		0.74	0.08	8.83**	0.55		
องค์ประกอบที่ 2 ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย (B)		0.85	0.05	17.50**	0.72		
องค์ประกอบที่ 3 สังคมรอบตัว (C)		0.91	0.05	17.70**	0.83		
องค์ประกอบที่ 4 หลักสูตร (D)		0.90	0.05	17.00**	0.82		
องค์ประกอบที่ 5 กิจกรรมการเรียนการสอน (E)		0.96	0.06	14.83**	0.92		
องค์ประกอบที่ 6 แรงจูงใจภายในตนเอง (F)		0.95	0.05	17.32**	0.91		
องค์ประกอบที่ 7 ความท้าทายในการเรียนรู้ (G)		0.88	0.07	12.82**	0.77		
องค์ประกอบที่ 8 ความกังวล กลัวผิดพลาด (H)		0.92	0.05	18.55**	0.84		

$\chi^2 = 603.18$, p-value = 0.68, df = 449, $\chi^2/df = 1.34$, RMSEA = 0.02, GFI = 0.95, AGFI = 0.92

** p < .01, (---) ไม่รายงานค่า SE และ t เนื่องจากเป็นพารามิเตอร์บังคับ

หมายเหตุ. b หมายถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ, S.E. หมายถึงค่าความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้, t หมายถึง t-Value, R² หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์, F.S. หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ, e หมายถึง ตัวแปรบกพร่อง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดล $\chi^2 = 603.18$, p-value = 0.68, df = 449, $\chi^2/df = 1.34$, RMSEA = 0.02, GFI = 0.95, AGFI = 0.92 ซึ่งโมเดลองค์ประกอบความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความภูมิใจองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74 2) ด้านภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.85 3) ด้านหลักสูตรทางสังคม มีค่าน้ำหนัก

เท่ากับ 0.91 4) ด้านหลักสูตร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.90 5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.96 6) ด้านแรงจูงใจภายในตนเองมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 7) ด้านความท้าทายในการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.88 และ 8) ด้านความกังวล กลัวผิดพลาด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.92

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบในโมเดล พบว่า องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าโมเดลองค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์นอกเหนือประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ โดยเรียงตามลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย จะเรียงองค์ประกอบได้ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักสูงที่สุดเท่ากับ 0.96 รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจภายในตนเอง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 ด้านความกังวล กลัวผิดพลาด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.92 ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.91 ด้านหลักสูตร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.90 ด้านความท้าทายในการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.88 ด้านภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.85 และน้อยที่สุดคือ ด้านความภูมิใจองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74 สามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์นอกเหนือมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.96 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับ 1.00 มาก แสดงว่าองค์ประกอบด้านนี้ส่งผลกับความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษามากเช่นกัน ซึ่งที่ผลขององค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามากที่สุด และตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุดคือการบรรยายของอาจารย์ ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษามีความไม่เรียนรู้แต่เมื่ออาจารย์ผู้สอน สอนแบบขาดเทคนิควิธีการที่จะดึงดูดความสนใจของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาไม่อยากมาเรียน เนื่องจากการเรียนขาดความสนุก ไม่มีความน่าสนใจ และถึงแม้ว่าอาจารย์จะพยายามพัฒนาการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ มากเพียงใด แต่หากยังขาดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพก็จะทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่าย สอดคล้องกับทฤษฎี Active Learning ดังที่ Bonwell (1991) ได้นิยามว่า Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำใช้กระบวนการคิด เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และสอดคล้องดังที่ ทิตินา แชมมณี (2554) สรุปว่า Active Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติเกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้

การเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปิรันธ ซินโซต (2558) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดการความรู้ในการลดระดับความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักศึกษา” ได้เสนอว่าแม้สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญต่อการดำเนินด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ให้สอดคล้องในหลักสูตรการศึกษา และเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาไปสู่ความสำเร็จ แต่มีผลการศึกษหลายด้านที่พบว่าการจัดการความรู้ในสถาบันศึกษายากที่จะประสบความสำเร็จได้ หากขาดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดการจัดการความรู้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ที่จะเป็นการกระตุ้นความสนใจ และการรับรู้ระหว่างกลุ่ม ทั้งอาจารย์และนักศึกษา หรือระหว่างกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเอง โดยสิ่งเหล่านั้นจะมีโอกาสกระตุ้นความสนใจในการเรียน และการลดทอนความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักศึกษาลงไปได้

2. ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์นอกเหนือลำดับรองลงมา คือ องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายในตนเอง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.95 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าน้ำหนักของทั้งสององค์ประกอบต่างกันเพียง 0.01 แสดงว่าองค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายในตนเองนั้นมีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน ซึ่งเมื่อดูในรายละเอียดจะพบว่า สิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายนั้นคือการขาดซึ่งรางวัล คำชม รวมถึงความใส่ใจจากอาจารย์ที่ควรจะมีให้กับนักศึกษาอย่างความเท่าเทียมกันที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะ แรงจูงใจภายในของบุคคลมีความสำคัญในการแสดงออกพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นแรงขับที่มีพลังอำนาจมากที่สุดทำให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการเรียนรู้ อยากรู้ อยากเห็นสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจภายใน และภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation Approaches) แรงจูงใจภายในสามารถใช้อธิบายพฤติกรรมบางอย่างที่บุคคลนำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้นไม่ได้รับรางวัลหรือแรงเสริมใด ๆ แรงจูงใจภายในให้ความสำคัญถึงคุณสมบัติของงานหรือกิจกรรมของงาน โดยที่คุณลักษณะของงานเองเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดความอยากรู้อยากเห็น สนใจอยากเรียนรู้รับผิดชอบ เป็นต้น



ลักษณะของงานหรือกิจกรรมเป็นเรื่องแปลกใหม่ น่าท้าทาย น่าสนใจ สิ่งเหล่านี้จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ (Gagne, M. & Deci, E., 2005) และยังสอดคล้องตามที่ออร์พินท์ ชูชม (2555) เสนอว่าแรงจูงใจช่วยอธิบายถึงความมานะพากเพียรในการกระทำ พฤติกรรม และทำพฤติกรรมหรือกิจกรรมนั้นอย่างกระตือรือร้นเต็มกำลังความสามารถ ดังนั้นการทราบถึงสิ่งจูงใจหรือแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในด้านการบริหารจัดการในการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต้องการ นอกจากนี้ และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความเป็นธรรมชาติของเจ สเตซี่ยัดัมส์ (J.STACY Adams) ได้พัฒนาทฤษฎีความเป็นธรรมชาติ โดยมีสาระสำคัญว่าการจูงใจได้รับอิทธิพลจากความเป็นธรรมชาติหรือความเสมอภาคที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน การรับรู้ของบุคคลถึงความเป็นธรรมเป็นการเปรียบเทียบกับตนเองกับผู้อื่น ความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้ ในรูปของสัดส่วนถ้าบุคคลเชื่อว่าได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นสอดคล้องกับความคาดหวังของบุคคลนั้นแล้ว บุคคลนั้นจะถูกจูงใจให้ดำรงหรือคงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานไว้ ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลคิดว่าตนเองได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม บุคคลนั้นจะพยายามลดความไม่เสมอภาคนั้นโดยการลดการปฏิบัติงานหรือการกระทำ และผลจากการศึกษาวิจัยหลายเรื่องต่างพบว่า การรับรู้ความไม่เป็นธรรมส่งผลต่อผลลัพธ์การทำงานที่ไม่พึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมต่อต้านการผลิต การหยุดงาน ความท้อแท้เหนื่อยหน่าย และความตั้งใจออกจากราน รวมทั้งส่งผลต่ออารมณ์ทางลบ เช่น ความรู้สึกโกรธ และความกลัว (Disley, P., Hatton, C., & Dagman, D., 2009) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยพร พงษ์พิสน์รัตน์ (2562) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์มีค่าน้ำหนักสูงสุด เท่ากับ 0.96 ซึ่งมีตัวบ่งชี้ 4 ตัว และหนึ่งในตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูง คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 แรงจูงใจในการเรียน

3. ผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ ด้านความภูมิใจองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าความภาคภูมิใจในสถาบัน หน่วยงาน คณะหรือสาขาวิชาที่เรียน มีผลทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาคิดว่าความเหนื่อยหน่ายในการเรียนไม่ได้เกิดขึ้นจากสถาบันที่มีชื่อเสียงมากหรือน้อย แต่ขึ้นอยู่กับ

กับกระบวนการจัดการเรียนรู้มากกว่า และมหาวิทยาลัยมีลักษณะเฉพาะของตนเองมีกิจกรรมการสร้างความรู้ความภูมิใจให้กับนักศึกษาซึ่งแตกต่างจากความภูมิใจในองค์กรอื่น ๆ เช่น วันสถาปนามหาวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง The Assessment of Self-Oriented and Socially Prescribed Perfectionism: Subscales Make a Difference ของ Stoeber, J., & Childs, J. H. (2010) ที่แสดงผลการวิจัยว่า การมีค่านิยมในตนเองที่ขัดแย้งกับองค์กร ส่งผลต่อความหลงใหล และแรงจูงใจในการเรียนระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า โมเดลองค์ประกอบความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลมีความเหมาะสม และผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าแต่ละองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตัวแปรสังเกตได้ของแต่ละองค์ประกอบสามารถวัดองค์ประกอบได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผลการวิจัยนี้ความได้รับการนำเสนอแก่ผู้บริหารเพื่อกำหนดนโยบาย แนวทางที่จะทำให้นักศึกษาลดหรือป้องกันไม่ให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน

1.2 ผลการวิจัยในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้นั้นเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุด ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ เช่น การใช้เกม มีการซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างการเรียนรู้ กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว การศึกษาแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาลดหรือป้องกันความเหนื่อยหน่ายในการเรียนได้เป็นอย่างดี อันจะทำให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม หรือ การวิจัย และพัฒนา เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษา



2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบความเหนื่อย
หน่ายในการเรียนของนักศึกษา ในลักษณะเปรียบเทียบกันระหว่าง เพศ
ชั้นปีการศึกษา คณะที่เรียน หรือภูมิภาคควมมีความแตกต่างกันหรือไม่

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้ เขียนขึ้นจากงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ซึ่งได้รับ
การสนับสนุนเงินทุนวิจัยสำหรับบุคลากร คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2564 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยพร พงษ์พิสันต์รัตน์ และ งามพรรัตน์ ยุระยาตร์. (2562). การศึกษา
องค์ประกอบของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนิสิต
นักศึกษาระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิชาการ และวิจัย
สังคมศาสตร์*, 14 (2). 99 -110, พฤษภาคม-สิงหาคม.
- ทิตนา เขมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัทม ชิดโชติ และ ชีระวัฒน์ จันทิก. (2558). ข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดการความรู้ในการลด
ระดับความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักศึกษา. *วารสารสาขา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8 (2). 1906-3431,
พฤษภาคม-สิงหาคม.
- ไพรัตน์ พงศ์พนิชย์. (2562). ระเบียบเศรษฐกิจโลกใหม่ ปัญหาค่าพ
ของทั้งโลก. *ประชาชาติธุรกิจ ออนไลน์*. สืบค้นจาก
<https://www.prachachat.net/world-news/news-395716>.
- ยุทธิ ไกยวรรณ. (2557). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย*
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2563). *คลังข้อมูลอุดมศึกษา*.
(ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.data3.mua.go.th/data3/>.
- อรพินธ์ ชูชม. (2555). แรงจูงใจในการทำงาน: ทฤษฎี และการประยุกต์.
วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2(2). มกราคม-
ธันวาคม.

อัศรา ประเสริฐสิน. (2555). การศึกษาตัวบ่งชี้ และพัฒนาโมเดลการวัด
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 8(1). 63-76,
มกราคม-มิถุนายน.

Abaid Ur Rehman, Tariq Mehmood Bhuttah, Xuqun You.
(2020). Linking Burnout to Psychological Well-being:
The Mediating Role of Social Support and Learning
Motivation Psychology Research and Behavior
Management. 2020:13. pp. 545-554. published in
the following Dove Press journal: *Psychology
Research and Behavior Management*.

Bonwell, C.C. (1991). *Active Learning: Creating Excitement
in the Classroom* AEHE-ERIC Higher Education
Report. No.1. Washington, D.C.: Jossey-Bass.

Cordes, C.L., and Dougherty, T.W. (1993). A review and an
integration of research on job burnout. *The Academy
of Management Review*. Vol.18 No.4, 621-656.

Disley, P., Hatton, C., & Dagnan, D. (2009). Applying
equity theory to staff working with individuals
with intellectual disabilities. *Journal of Intellectual
& Development Disability*, 34(1), 55-66.

Freedemberger, H.J., and Richelson, G. (1980). *Burnout:
the high cost of high achievement*. Gaden City,
NY: Doubleday.

Gagne, M., & Deci, E. (2005). *Self-determination theory
and work motivation*. *Journal of Organizational
Behavior*. 26, 331-362.

Kuittinen, M. Merilainen, M. (2011). The effect of study-
related burnout on student perceptions. *Journal
of International Education in Business*, 4(2), 42-62.

Maslach, C. and Leiter, M.P. (1997). *The Truth about Burnout:
How Organization Cause Personal Stress and What
to Do about It*, John Wiley & Sons, San Francisco,
CA.



Schaufeli, W.B. Martinez, I.M. Pinto, A.M. Salanova, M. Baker, A.B. (2002). Burnout and engagement in university students A Cross-National study. *Journal of Cross-Culture Psychology*, 33(5), 464-481.

Stoeber, J., & Childs, J. H. (2010). The assessment of self-oriented and socially prescribed perfectionism: Subscales make a difference. *Journal of Personality Assessment*, 92(6), 577-585.